

Jak víte, i přes tyto prognózy, v Moskvě Němci byli jen v roli zajatců. Ale zbývá otázka: copak ve všech štábech a rozvědkách seděli hlupáci, nezpůsobilí ohodnotit události? Jistěže ne. Jednoduše, všichni tehdejší rozvědčíci, generálové a politici očekávali, že se bude opakovat scénář dobytí ostatních evropských zemí Hitlerem - všichni čekali, že do zad Rudé armády udeří "pátá kolona". A ona neudeřila. Za celou válku nedošlo v týlu SSSR ani k jedinému vystoupení ve prospěch Hitlera. Němci se nechystali okupovat SSSR za linii Ural-Volha-Astrachaň, tj. nechystali se rabovat středněazijské republiky SSSR, ale ani tam se neobjevily žádné "národní fronty", jako v roce 1991, a v řadách Rudé armády bojovali a umírali za SSSR i Kazachové, Uzbeki, Tádžikové, Kirgyzové.

V letech 1937-38 byl vyslancem USA v SSSR Joseph W. Davies. Po napadení SSSR Německem zapsal 7. července 1941 do svého deníku: "... dnes víme, díky úsilí FBI, že nacistické orgány jednaly všude, dokonce ve Spojených státech a Jižní americe. Německé obsazení Prahy bylo doprovázeno aktivní místní podporou. K tomu stejnému došlo v Norsku (Quisling), na Slovensku (Tiso), v Belgii (De Grell)... a přesto v Rusku nic podobného nevidíme. "Kde jsou ruští stoupenci Hitlera?" ptají se mně často. "Postříleli je" - odpovídám. Teprve nyní si začínám uvědomovat, jak jasnovidně postupovala sovětská vláda v roky čistek."

Bohužel, nepostříleli všechny které měli, ale o tom o něco později. Nyní pojďme ohodnotit efekt těchto represí.

V roce 1998 v Rusku se 140-ti miliony obyvateli zemřelo na následky kriminálních činů 64 545 lidí, 81 565 bylo raněno.

O tři roky později generál-plukovník Leonid Ivašov říká: ".. v minulé roce, 2001, zemřelo v důsledku vražd 83 tisíc lidí, desítky tisíc skončily později v nemocnicích po útocích na jejich zdraví, okolo 70 tisíc zmizelo beze stopy."

A v roce 1940 (po "čistce" let 1937-1938) při 190 milionech obyvatel bylo v SSSR jen 6549 vražd. Pokud dnes zopakovat represe roku 1937 a docílit statistik z roku 1940, pak jen v úrovni násilné trestné činnosti by byl úbytek obyvatel kompenzován za 5 let, s pozitivem ochrany života slušných lidí. Ale by bylo zastaveno rozkrádání a ničení Ruska, a to také není málo.

A několik slov na téma, že v SSSR členy "páté kolony" stříleli. Položte si otázku, proč Francouzi v roce 1914 své zločince také postříleli, a neposlali je do vězení? Protože to by bylo nejhorším zločinem proti lidskosti. Vždyť - ty lidi nikdo nenutil stát se zločinci, oni se sami rozhodli stát se parazity na společnosti. A v nejtěžší čas pro Francii, kdy její nejlepší lidé umírají na frontě, tato vrstva společnosti bude sedět v bezpečí v týle, a ještě "odsávat" z fronty jednoho vojáka na deset uvězněných? Nejlepší lidé zemřou na frontě a tato spodina po válce znova začne parazitovat na vdovách.

Mereckov — "nevinná oběť"

Nyní je čas promluvit o těch ztrátách, které nesl ruský národ kvůli tomu, že represe nebyly provedeny v plném rozsahu a část "páté kolony" k počátku války s Němci přežila. Zvláště těžká byla zrada generálů Rudé armády, přičemž ne otevřené vystoupení proti sovětské moci, ale tichá a podlá zrada svého národa.

Začneme s generálem K.A.Mereckovem. Jeho kriminální případ je dodnes neodtajněn, ale z těch pramínek informací, které pronikly z archivů, se dá dojít k závěru, že se Mereckov buďto s počátkem války sám přiznal, nebo natolik upřímně litoval své zrady, že mu bylo odpuštěno. Přesto však měla jeho zrada tak těžké důsledky, že se sluší zdržet se u ní trochu déle.

Konspirátoři urychlovali vojenské kariéry členů "páté kolony" s pomocí příkazů k účasti v občanské válce ve Španělsku. Po takovém umístění se zrádci dělala reklama jako

velkému veliteli s "bojovou zkušeností současné války", a rychle ho povyšovali. Mereckov byl na rok odvelen do Španělska v roli vojenského poradce, načež ho začali rychle vyzdvihovat po kariérmém žebříku. Na výslechu sdělil, jak sám pomáhal v kariéře dalšímu zrádci, generálu D.G.Pavlovovi: "Uborevič mě informoval o tom, že připravil tankovou brigádu k odvelení do Španělska a bylo přijato rozhodnutí svěřit velení té brigády Pavlovovi. Uborevič při tom uvedl blyštivou charakteristiku Pavlova a řekl mi, že mým úkolem bude mj. postarat se o to, aby Pavlov ve Španělsku získal známost s ohledem na to, aby mohl být za 8 měsíců po návratu ustanoven vyšším velitelem tankových vojsk. V prosinci 1939 po příjezdu Pavlova do Španělska jsme navázali přátelské kontakty a já jsem přijal všechna opatření, abych mu vytvořil bojovou autoritu. Byla mu udělena hodnost generála tankových vojsk Republikánské armády. Já jsem se postaral, aby byl mezi veliteli vidět a neustále se nacházel na důležitých úsecích fronty, kde se mohl ukázat v dobrém světle..."

A skutečně, po příjezdu do Španělska koncem roku 1936 se Pavlov díky Mereckému už v červnu 1937 stává Hrdinou Sovětského svazu, vrací se do Moskvy, a koncem roku 1937 mu udělují pozici ředitele-velitele Transportně-tankového velení Rudé armády. Mereckov, který se vrátil ze Španělska v tomtéž roce s dvěma řády, se stává zástupcem náčelníka Generálního štábu, velí leningradskému autonomnímu okruhu a poté v roce 1940 se stává náčelníkem Generálního štábu, a v lednu 1941 - armádním generálem a náměstkem ministra obrany SSSR.

Na těch pozicích měl Mereckov přístup k, jak říkal Stalin, "nejsvatějšímu tajemství" - k sestavení mobilizačního plánu - toho, jak k počátku války vytvořit armádu, schopnou ubránit SSSR. Před válkou SSSR s plánem neměl štěstí: v roce 1936 ho vyradil Němcům Tuchačevský, a následně ho sabotoval Mereckov a jeho lidé. Jde o to, že v tom plánu bylo vyčíslováno množství zbraní, techniky, munice a zásob, které jsou třeba, aby bylo možné se začátkem války mobilizovat armádu. A průmysl v době míru začíná vyrábět dané množství, aby se k počátku války nacházelo ve skladech v dostatečném množství. Samo sebou, pokud se v mobilizačním plánu určí malá čísla, pak průmysl nevyrobí potřebné množství a armáda se bude při mobilizaci potýkat s katastrofickým scénářem nedostatku techniky, munice a vybavení.

Jak je známo, za první půlrok války s Německem a téměř celou Evropou utrpěla Rudá armáda celou řadu drtivých a hořkých porážek, v jejichž důsledky se ocitlo šest svazových republik a množství oblastí pod německou okupací. Mělo to mnoho příčin, technických i organizačních. Podívejme se na dvě z nich.

V prvních letech války byla Rudá armáda ve srovnání s Němci velmi málo pohyblivá: jednotky Němců se rychle přemítávaly na "kolech" i koních, zatímco ruské jednotky zažívaly obrovské potíže s transportem, dokud jim nezačaly plynout z USA tam zakoupená auta. V čem byl problém? Řekněme, aut bylo málo z důvodu nedostatečné kapacity domácího průmyslu, ale proč se nedostávalo koní, s jejichž nedostatkem se Rusko v žádné předchozí válce nepotýkalo? Rusko bylo vždy hrdé na množství a kvalitu svých bojových koní. Abychom pochopili zdroj problému, pojďme se podívat na výpověď generála Pavlova u soudu, kde odpovídal na otázky předsedy soudu V.V. Ulricha.

"Ulrich: Na straně 86 výpovědi z 21. června 1941 říkáte: "Neustále jsem udržoval spojení s Mereckovem, tento v mnoha setkáních se mnou systematicky vyjadřoval své poráženecké nálady, poukazujíc na nevyhnutelnost porážky Rudé armády v blížící se válce s Němci. S okamžikem začátku vojenských operací Německa na Západě Mereckov říkal, že teď Němce nezajímáme, ale v případě napadení Sovětského svazu a vítězství německé armády "nám huře nebude". Tento rozhovor s Mereckove se odehrál?

Pavlov: Ano, tento rozhovor se odehrál v lednu 1940.

Ulrich: "nám huře nebude" - komu zde nebude "huře"?

Pavlov. Pochopil jsem, že myslí sebe a mě.

Ul'rich. Vy jste s ním souhlasil?

Pavlov. Neodporoval jsem mu, protože rozhovor se odehrál během popíjení. V tom jsem vinen.

Ul'rich. Řekl jste o tom někomu?

Pavlov. Ne, a v tom jsem také vinen.

Ul'rich. Mereckov vám řekl o tom, že Štern byl účastníkem (konspirace)?

Pavlov. Ne. Na předchozím jednání soudu jsem nazval Šterna účastníkem komplotu jen proto, že během gvadalacharského boje on vydal nepovolený rozkaz k odchodu jednotek z pole. Na základě toho jsem dospěl k závěru, že se konspirace účastní.

Ulrich. Na předchozím jednání jste řekl následující: "Je mi přesně známo, že za účelem zmatení (podvedení) strany a vlády byl generálním štábem zvýšen objem zakázek na auta, tanky a traktory desetinásobně. Generální štáb zakládal toto zvýšení na údajném zvýšení kapacit produkce, zatímco ve skutečnosti množství, které byl průmysl schopen produkovat, bylo mnohem menší... Tím plánem Mereckov usiloval o kompromitaci všech plánů pro začátek války ohledně dodávek tanků, traktorů a automobilů." Potvrzujete tuto výpověď?

Pavlov. Obecně ano. Takový byl plán. Byly v něm napsány takové nesmysly. Na základě toho jsem došel k závěru, že plán zakázek pro válečný stav byl sestaven s cílem obelhání strany a vlády."

Je zřejmé, co udělali Mereckov a Pavlov? V časech míru neměla armáda techniku pro převoz munice a vybavení, nebyly motorizované divize, auta pro převoz raněných apod. Prostředky transportu (koně a auta) byly v době míru využívány v průmyslu a kolchozech a předávaly se armádě s počátkem mobilizace.

Armáda potřebuje velké, těžké koně, aby mohli táhnout děla, a takoví koně nejsou vhodné pro zemědělce - v zimě hodně jí. Proto kolchozy udržovaly počet těžkých koní na počtu, určeném v mobilizačním plánu Mereckovem. A ten ho v mobilizačním plánu snížil tím, že desetkrát zvětšil množství údajně dostupných automobilů a těch, které sjedou z linek závodů. Výsledkem toho se na začátku války ukázalo, že auta nejsou, protože prostě nejsou, a koně taky nejsou, protože je Generální štáb nepřikázal odchovat a připravit.

A tak jsme začali válku s pěšími "mechanizovanými sbory" a plnými sklady vybavení, ale bez techniky v poli. A byli jsme nuceni při ústupu nechávat obrovské zásoby Němcům.

A Pavlov, který do velení Západním zvláštním vojenským okruhem byl náčelníkem motorizovaných vojsk armády o tom věděl, ale mlčel.

Jak se vám zamlouvají tyto "nevinné oběti" stalinizmu? Jak se vám zamlouvají jejich důvěrné rozhovory o tom, že jestli fašisté zvítězí, jim "hůře nebude"? A jak se vám líbí mobilizační plány zhotovené Mereckovem? Ale to není vše.

Začala válka, mobilizační plán začal být prováděn, a začalo formování dodatečných divizí Rudé armády. K těmto divizím mělo ze skladů plynout vybavení a dělostřelecké zbraně. A najednou se přišlo na to, že k vyzbrojení se katastroficky nedostává děl. Například 43. armáda se začala formovat měsíc po začátku války, přemístila se k Moskvě, nebyla v obklíčení. V březnu 1942 jí bylo přikázáno deblokovat 33. armádu, která se dostala do obklíčení. Existuje dokument o přesném množství dělostřeleckého vybavení ve 43. armádě, připomenu, zformované v souladu s mobilizačním plánem. V každé z jejích sedmi divizí mělo být 144 děl, to jest celkem 1008 hlavní. A reálně měla 43. armáda jen čtvrtinu - 264 děl. A jakých!

Na vyzbrojení protitankového dělostřelectva Rudé armády před válkou měly připadnout mj. protitankové děla 45-mm a 57-mm ráže, přičemž v každé divizi jich měl být 54, tj. celkově 378 hlavní. A reálně jich bylo 77, z toho 4 ráže 57mm, 47 ráže 45mm, 20 ráže 37mm, 2 ráže 25mm a 4 ráže 20mm. Z toho bylo 7 kusů trofejních německých a ostatní pravděpodobně byly zastaralé nebo experimentální typy, nepřijaté do výzbroje. Není se čemu

divit, že na vojenské přehlídce 7. listopadu 1941 se na Rudém náměstí pohybovaly děla, vzata z muzeí. Dá se tedy vůbec hovořit o mobilizačním plánu?

Ohledně tohoto plánu, "sestaveného" Mereckovem s účastí dalších osob, existuje i nezávislý svědek. Náš vynikající konstruktor a technolog Vasilij Gavrilovič Grabin navrhl a sestrojil podle zadání generálního štábu (GAU RSKA) 76mm divizní kanón F-22, který byl přijat do výzbroje armády. Ale jen co průmysl rozběhl jeho výrobu, generálové bez vědomí Grabina tajně přijali rozhodnutí, že ten kanón je špatný a je ho nutné nahradit novým. Grabin se až rok poté dozvěděl, opět se přihlásil na konkurz a vytvořil nový divizní kanón F-22USV, který znovu porazil své konkurenty.

Grabin ve svých dlouho nevydaných pamětech píše: "Kanón USV se nevyrobil dlouho - jen jediný rok, 1940. V roce 1941 zadavatel - Generální velení dělostřelectva - neuzavřel dohodu o prodloužení výroby USV. Proč? To nám bylo nepochopitelné. Vznikaly různé domněnky, jen jediné věci jsme odmítali uvěřit, že by jich už bylo vyrobeno tolik, kolik bylo pro válku potřeba. S cílem vnést do věci jasno jsme se obrátili na vyšší instance s prosbou uvést příčiny zastavení výroby děl F-22 USV. Odpověděli nám, že mobilizační plán je splněn.

Vojáci sami určují, kolik je třeba v armádě jakých děl. A když říkali, že mobilizační plán je splněn, znamenalo to, že to tak bylo. Ale otázka je, byl mobilizační plán sestaven správně?

Začátek války ukázal, že zdaleka nebyl: nedostatek divizních děl byl velmi výrazný. Proto, ačkoliv k roku 1941 byla výroba děl USV zastavena, se začátkem války byly znovu výrobní linky spuštěny."

A o něco dále Grabin konstatuje: "Přibližný výpočet ukázal, že na výzbroj armády k počátku roku 1941 bylo určeno méně divizních zbraní, než na vyzbrojení ruské armády před první světovou válkou."

To znamená, Mereckov na sklonku války sestavením "mobilizačního plánu" nejen připravil armádu o prostředky transportu, ale připravil ji o ty nejdůležitější a nejpočetnější dělostřelecké zbraně - divizní. Pokud bylo Mereckovovi za podobnou zradu odpuštěno, co pak udělali ti, které popravili?

Zrada v Bělorusku

Výše zmíněný generál Pavlov, velící západnímu zvláštnímu vojenskému okruhu, a od začátku války - Západní frontě, jeho náčelník štábu generál Klimovský, náčelník spojení fronty generál Grigorjev a generál Korobkov, velící 4. armádě Západní fronty byli brzy po začátku války zatčeni a rovnou měsíc po začátku války byli odsouzeni a zastřeleni. Za co?

U výsledku Pavlov řekl: "Tak, například, mnou byl vydán příkaz k převelení jednotek z Brestu do tábora ještě počátkem června tohoto roku, a bylo přikázáno k 15. červnu všechna vojska evakuovat z Brestu.

Ten příkaz jsem neprověřoval, a náčelník 4. armády Korobkov ho nevyplnil, a výsledkem toho 22. tanková divize, 6. a 42. střelecké divize byly zastihnuty dělostřeleckou palbou protivníka při evakuaci z města, a utrpěly velké ztráty. Svěřil jsem Oborinovi - veliteli mechanizovaného armádního sboru - přivedení sboru do pořádku, sám jsem splnění osobně neprověřil, v důsledku čehož nebyla například vložena munice do strojů.

22. tanková divize, která nevyplnila mé příkazy o odchodu z Brestu, utrpěla ohromné ztráty od dělostřelecké palby protivníka".

Nejprve: co ta čísla znamenají? Dvě střelecké divize - 34 tisíc lidí, tanková divize - 11 tisíc, celkem 45 tisíc vojáků. Oni 22. června 1941 spali v kasárnách, postavených carem a Poláky, jen několik kilometrů od hranice. Němcům byla poloha těch kasáren známá s přesností na centimetry. Jejich dělostřelectvo poslalo své první granáty rovnou do spících těl.

O výsledcích jste se dočetli - tři divize ruské armády přestaly existovat, a Němci neztratili ani jediného člověka. Drtivé množství techniky, kanónů a všechny sklady těch divizí připadly v Brestu Němcům jako válečná kořist.

Ale ohromující je něco jiného: Pavlov nemluví o přípravě vojsk k válce, ale o plánovaném odchodu do tábora ve spojení s příchodem letního období cvičení. Jak za cara, tak v Rudé armádě před válkou nikdy a nikde žádné jednotky nezůstávaly přes léto v kasárnách - vždy odcházely do táborů a žili buďto v civilních bytech, nebo ve stanech. Podtrhuji - vyvedení vojsk z Brestu do 15. června, to bylo každoroční plánované opatření.

Pokud by se ty tři divize, tak jako každý rok, přemístily k 15. červnu do táborů (dále od hranice), pak by je německá artilerie jednoduše nedostala, a letectvo by bylo nuceno bombardovat vojáky roztroušené po lesích a polích. To znamená, pokud by Pavlov jednoduše udělal to, co dělal každý rok, divize by nebyly zničeny. Ale on postavil vojska do Brestu rovnou pod úder Němcům a o tom, že dal příkaz je vyvést, lže.

Na soudu ho usvědčil generál Korobkov.

"Korobkov: Příkaz o vyvedení jednotek z Brestu nikdo nevydal. Takový příkaz jsem neviděl.

Pavlov: V měsíci červnu po mém příkazu byl vyslán velitel 28. střeleckého sboru Popov se zadáním k 15. červnu evakuovat všechna vojska z Brestu do táborů.

Korobkov: O tom jsem nic nevěděl."

Jak vidíte, po odporu Korobkova už Pavlov nehovoří o příkazu, ale o nějakém "zadání", jako v kolchoze. Ale rozkaz o vyvedení vojsk z Brestu v takovém množství mohl být proveden jen striktně určenou cestou s vědomím velení okruhu a ohledem na všechny okolnosti - proč, kudy, co s sebou brát, čím se na novém místě zabývat. Navíc, toto záhadné "zadání" Pavlov údajně dává a obchází svého přímého podřízeného - Korobkova. A armádě se to takto nedělá. Dále, to, že desítky důstojníků na štábu okruhu se 15. června večer vůbec neznepojovali tím, že vojáci jsou navzdory "zadání" od Pavlova stále v Brestu a nezasypali Pavlova a Klimovského důkazy a dotazy o nevyplnění "zadání", potvrzuje, že Pavlov žádný rozkaz k evakuaci nevydal.

A to není vše. Náčelník spojení okruhu generál Grigorjev vypověděl, že Pavlov i Klimovský vědomě nevyplnili rozkaz generálního štábu o přivedení vojsk do bojové pohotovosti, daný čtyři dny před začátkem války - 18. června 1941.

Grigorjev řekl: "Velitel pluku z Minsku mi doložil, že oddíl chemických vojsk mu nedovolil nasávat plynové masky ze skladů. Střelecký oddíl okruhu mu nedovolil vzít munici, a pluk má jen základní normu 15 nábojů na osobu, a další oddíl mu zase nedovolil nasávat polní kuchyně. Takovým způsobem, dokonce 18. června nebyly oddíly štábu orientovány v tom, že válka je blízko... a po telegramu náčelníka generálního štábu z 18. června nebyly přivedeny do bojové pohotovosti."

Tato výpověď přímo vyvrací chruščevsko-žukovskou bajku o tom, že Stalin údajně nepřipravil vojska a potvrzuje to, že Pavlov vydal Němcům na porážku 3 divize v Brestu záměrně, navzdory přímému příkazu z Moskvy.

Nevěříc v to, že budou schopni obstát v boji s Němci, generálská svoloč Rudé armády zradila svůj národ v naději, že po německém vítězství oni získají korýtko ve službě u Němců v té domácí armádě, kterou Němci povolí poraženému Rusku mít. Generálové Pavlov i Mereckov se navzájem přesvědčovali, že jim po zániku SSSR rukama Němců "hůře nebude". A skutečně, po zániku SSSR v roce 1991 se málokomu z maršálů a generálů sovětské armády, kteří zradili přísahu věrnosti Sovětskému svazu, stalo hůře.

Ale pojďme se trochu podívat na to, co zrada generálů v roce 1941 způsobila.

...